

Apărarea Națională

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CRESTINE

Director:
Dr. DIONISIU BENEĂ
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Arad, strada Vicențiu Babeș No. 6.

Deviza noastră: „Hristos, Regele, Națiunea”.
„Vom lavi de-opotrivă în Jidanul parazitărilor și în Românul necinstit și înstrăinat.”

Opera sub conducerea unui Comitet.
ABONAMENTUL PE UN AN:
Pentru plugari și muncitori — Lei 160
Pentru intelectuali — — — Lei 200
Pentru Instit. și fabrici — — — Lei 500

Constătuirea dela Iași a fruntașilor L. A. N. C.

În ziua de 14 Septembrie 1929, în locuința d-lui prof. A. C. Cuza și sub președinția sa, a avut loc o constătuire generală a tuturor președinților de județe și a altor fruntași însemnați, asupra tuturor problemelor la ordinea zilei ale țării și neamului românesc.

Au fost prezenți aproape toți șefii de organizații județene din țară, cei mai mulți personal și puțini prin delegație.

D-nul Prof. univ. D-r N. Paulescu, din București și d-nul Prof. univ. I. C. Cătuneanu din Cluj, au trimis delegați.

GUVERNAREA L. A. N. C.

Constătuirea a fost deschisă de către Președintele suprem, dl. prof. A. C. Cuza, care la discuția generală, demonstrând nevoia ce simte astăzi țara de o schimbare radicală a sistemului de guvernământ, a arătat că o guvernare a L. A. N. C. nu numai că este foarte posibilă și încă pe cât de curând, dar o asemenea guvernare este imperios cerută de împrejurările de față și nevoile de viață ale națiunii, cari nu mai pot îngădui întârziere. Pentru eventualitatea unei asemenea guvernări, prietenii mișcării noastre pot să fie liniștiți, căci L. A. N. C. are destui oameni, atât înăuntrul cadrelor organizației sale, cât și înafară printre aceia cari formează ceia ce noi numim de pe acum *Inaltul Consiliu de Apărare Națională*, care va lua ființă în scurt timp; dispunând astfel de destui oameni luminați și patrioți, în tot cazul mult mai pricepuți de cât pretinsele competențe ale guvernelor de partid, cari au dus țara de răpă.

Se înțelege însă dela sine că L. A. N. C. nu va fi chemat la guvern de actuala alcătuire poli-

tică bazată pe sistemul partidelor amestecate cu jidanii. *Poporul trebuie să-și impună voința*, indicând Coroanei preferința sa pentru L. A. N. C. Și când aceasta se va întâmpla, L. A. N. C. va governa fără parlament, adică fără vorbărie și cheltuială zădarnică, ci numai prin *decrete-legi*.

NOILE ORGANIZAȚII ÎNȘELĂTOARE

A doua chestiune discutată a fost cea a noilor organizații politice, ca *Liga agrară* a d-lui Garoflid și *Liga Vlad Tepeș* a d-lui Gr. Filipescu, cari s'au întemeiat de curând și cari sunt o dovadă că lumea s'a săturat de guvernarea partidelor. Dar oamenii cari au întemeiat aceste noi alcătuiri politice nu sunt de bună credință, ci urmăresc numai puterea pentru ei, neavând un program bine lămurit și care să aducă leacul cerut de toate suferințele de azi ale țării și nației române; și pentru a înșela mulțimea s'au botezat și ele „*Liga*”, pentruca lumea care susține azi mișcarea mânăitoare a L. A. N. C. să se rătăcească cumva.

Este de datoria fruntașilor noștri a lămuri lumea din timp pentruca să nu mai fie puțință de confuziune s'au înșelăciune. Atât *Liga Agrară*, care este un program fără organizație; cât și *Liga Vlad Tepeș*, care este o organizație fără program, merg cu jidanii ca și partidele și deci firma ce și-au luat este mincinoasă.

IMPACARE CU D-L IORGA?

S'a discutat înainte de a se intra în ordinea de zi și zvonul unei posibile împăcări între d-nii Iorga și Cuza.

Zvonul a pornit de la un schimb de gentilețe ce a avut loc astă-vară între foștii prieteni, cu oca-

zia oferirii d-lui prof. Iorga de către d-l prof. Cuza a volumului uitimei ediții a lucrării sale „*Despre Poporație*”. Cu această ocazie, prietenii comuni din anturajul d-lui Iorga, au căutat să-l sondați dacă n'ar fi cazul să se împace politicește cu d-l Cuza.

Răspunsul a fost de natură să arate că d-l Iorga este tot... d-l Iorga, iar d-l Cuza nu poate fi altfel decât așa cum a fost o viață întreagă.

Totuș din această restabilire de raporturi personale, se poate spera pentru viitor o acțiune paralelă în anumite momente politice. Atât și nimic mai mult.

ORDINEA DE ZI

Intrându-se în ordinea de zi, după largi și frumoase discuțiuni, la cari au luat parte toți cei prezenți, s'a hotărât.

1. Intensificarea propagandei scrise și orale.

Județele vor porni o campanie de întruniri locale, cari vor pregăti lumea în vederea chestiunilor la ordinea zilei, arătându-se lămurit doctrina și programul L. A. N. C.

Gazetele locale vor fi scoase regulat și se va pune cea mai mare stăruință pentruca organele centrale: „*Apărarea Națională*” de la Iași, și „*Infrățirea Românească*” de la Cluj să fie sprilinite cât mai temeinic și să pătrundă până în cele mai depărtate sate: de asemenea și „*Călduza bunilor Români*”, cu programul L. A. N. C.

Totodată s'a hotărât tipărirea unui *Calendar* al L. A. N. C. pe 1930 în foi cât mai numeroase.

2. Complectarea Organizațiilor acolo unde nu sunt bine și armonice încheiate.

3. În privința *Băncilor*, constătuirea a hotărât: L. A. N. C. va promova formarea de Bănci în spiritul doctrinei de apărare

națională și creștină, fără însă ca ea însăși să ia parte la conducerea lor.

4. *Alegerile Comunale și Parțiale*. La eventualele alegeri parțiale se va susține candidatura d-lui prof. A. C. Cuza, iar în privința alegerilor comunale candidarea L. A. N. C. este lăsată la libera hotărâre a președinților de organizații.

5. În privința *Relațiilor Externe*. Se ia cu entuziasm cunoștință că s'a format:

„*Federația Internațională a Studenților antisemite*” compusă din *Români, Unguri, Bulgari Austriaci, Germani și Poloni*, cu sediul în *București*, și cu hotărârea de a se ținea un *Congres antisemit mondial*, dacă se va putea chiar în anul 1930.

6. *Inaltul Consiliu de Apărare Națională* va lua ființă înafară de cadrele L. A. N. C., format dintre conducătorii superiori ai nației din *Biserica, Armata, Învățământ, Administrație și Justiție*, de acei oameni cari sunt bine cunoscuți pentru sentimentele lor de înalt patriotism și luminată înțelegere a primejdiei jidovești sub toate laturile ei.

Acest înalt for va lua ființă fără nici o legătură formală, ci numai prin concursul tacit, la care se va ajunge prin silințele tuturor fruntașilor L. A. N. C., lucrând spre acest scop prin intervențiuni particulare și prin denunțarea publică a acelor cari nu-și fac datoria.

7. D-l Președinte suprem va redacta un *Manifest către Români*, care va arăta situația creată prin guvernarea partidelor și remediile propuse de L. A. N. C.

Constătuirea s'a terminat seara târziu după o zi întreagă de muncă laborioasă, în cele mai bune dispozițiuni ale participanților, și fără banchetul nelipsit la întrunirile fie ele cât de mici ale partidelor. **Coresp**

Clasele sociale și Partidele Politice.

(Continuare)

de: Romulus Damian

Rezultă deci că suntem lipsiți de educație politică, că nu posedem încă cultura de care avem nevoie spre a putea vedea clar în viața politică-socială.

Haosul acesta de permanentă luptă egoistă, detrimențiară din toate punctele de vedere intereselor maselor populare, turbură până și pe gânditorul înțelept în meditațiile sale asupra acțiunii și sistemului de funcționare a aparatului Statului nostru, întunecând adevărata vedere asupra raporturilor dintre individ și comunitate și împiedicând apoi cu toate mijloacele posibile și imposibile pe acela care încearcă a reacționa împotriva acestor

mișcări politice-sociale ce, mai de vreme sau mai târziu, duc la acute frământări sociale, la turburarea liniștii sufletelor cetățenilor și apoi dincolo de socialism,.... la prăbușire.

Din acest haos desprindem faptul că atât individualismul cât și fraza „principiul comunității” vor înceta lupta numai după ce vor fi pusă mâna pe cârmuirea Statului. Totodată rezultă că spiritul comunității încă nu știe aprecia valoarea persoanelor care lucrează pentru binele, prosperarea și fericirea sa, și că tendințele de îndreptare „etică socială” sunt lesne înălturate de preferințele de a îmbrățișa imoralitatea.

Cu toate aceste însă persoanele aci își vor vedea, mai curând decât se așteaptă, munca lor nobilă încoronată de succese. Căci respingerea vitrișă de azi a muncii lor nu poate fi considerată ca subjugare trainică, ci numai ca un produs artificial și temporal al evoluției sociale-economice. Cu cât lupta lor e azi mai grea, cu atât mai roditoare e mâine sămânța pe care o sămână în grosul straturilor sociale pe care le va stăpâni pe deplin și poate pentru totdeauna întrucât, avizatul strat social, țărâna, masa mare compactă, formează majoritatea comunității sociale, cu toate bogatele și vasterile sale aptitudini și însușiri vrednice de toate atențiile cultivate.

Bine înțeles că aci nu e, nici că poate fi, vorbă de partidele politice,

sau de politicienii cari profesază „demagogism” la sate și „teorie” la orașe, în lipsă de realism, de practică și de concretism în materie de politică de Stat.

Cum însă la noi în împrejurările de față în realitate să întâmplă întocmai astfel, e firesc dacă avem înloc de adevărați deputați, traficanți de mandate, intermediari de toate categoriile și înloc de o politică rațional-practică de Stat, două directive de politică: „*Politica de teorie experimentală, și Politica de afaceri comerciale*”. Nu discutăm aci nici compunerea nici structura, ci produsul și faptele pe care zilnic le vedem hărțuindu-se într-o luptă dureroasă pentru popor și rușinoasă pentru țară. Și cum lupta aceasta nu se poate da fără spinarea și stoma-

Trebue pedeapsa cu moarte.

Cea mai mare parte din lumea de azi, cu o muncă cât mai puțină sau de loc, vrea să se înavușească cât mai mult și cât mai repede chiar și numai într-o singură noapte.

Din cauza aceasta, unde te întorci, unde auzi, unde citești, nu vezi altceva decât hoții, tâlhării, înșelătorii, spargeri și tot ce mințea omului bolnav poate născoci, numai și numai să facă lux, să aibă palate și să se plimbe cu automobile.

Toate gazetele se întrec în a ne aduce vești despre bandele de hoști, cari ies la drumul mare și cu sila dusă până la vărsarea de sânge și cu omor, jefuesc pe bieții oameni ce cu trudă multă își strâng „bani albi pe zile negre“.

În toate părțile spargeri cu fururi, care mai de care mai îndrăznește de te face să-ți stea mințea în loc.

Nu te mai poți mira îndeajuns de câte feluri de înșelătorii sunt născocite numai ca să se ia ce nu este a lui.

În mai toate birourile statului dela cele mai mici, la cele mai mari, funcționari hoști, cari prin nesocotirea avutului tuturor, caută să se înavușească pe ei, de pe spatetele mulțimei.

Contrabande făcute cu ajutorul oamenilor ce au mare trecere în partidele politice.

Judecătorii și procurorii nu mai joesc cu judecarea celor prinși, pentruca legile noastre bune și îngăduitoare, să-i lase pe picior liber, pentru a fura din nou, în alt chip.

Sunt semne rele.

Așa a fost în Rusia înainte de venirea prăpădului. Pe hârtie erau drumuri de fier de mii de kilometri, cu trenuri, mașini, gări și funcționari, pentru care oamenii dela cârmă luau banii, deși la fața locului nu erau nici drumuri cât de proaste, pentru căruțe.

Din pricina hoțiilor, a ajuns țara cea mai mare și bogată din lume un mormânt acoperit de cenușă, scrum și jale.

Aceste sunt semnele înmormântării ca popor și țară.

La noi trebue numai decât făcută o lege pentru pedepsirea cu moartea prin ștreang, a tuturor celor ce nesocotesc legile sfinte ale țării.

Două, trei pilde date în diferite părți ale țării, cu câțiva hoști spânzurați, și lăsați ca să-i mănânce ciorile, le va băga mințile în cap tuturor și nu se vor mai bucura la avutul altuia.

Ne trebue adusă pedeapsa cu moarte cât mai repede.

„Luptătorul“ B.

RUGĂ.

Sufletul meu, cu-aripele sfărmate
A'ngenunchiat în drumul prăfuit,
Cerșind prin lacrimi, zări înseninate,
Dela Isus pe cruce răstignit.

De pe troița putredă de vreme
Pe care Christ stătea însăngerat
Se auzea din când în când cum geme
Durerea, ce prin lume m'a purtat.

Și-am stat așa până'n amurgul sării
Când soarele în zări de foc s'a stâns,
Cerșind măcar o umbră a'ndurării
Dela Isus, ce-a suferit și-a plâns.

Viorica Lăzărescu

CÂNTEC.

Frunză verde de arțar
Gândule fără hotar,
Ia-mă și pe mine'n zări —
Du-mă, du-mă'n depărtări
Pe'nfloritele-ți cărări;
Ca să uit ce jalnic chin
Port în sufletu-mi străin,
Dorul să mi-l mai alin

Frunză verde foi de fag
Gândule mereu pribeag,
Călător fără tolag;
Cum te duci pe drum de nori,
Cu șiragul de cocori
Și la dânsul te cobori,
Ași porni și eu să-mi stâng
Dorul bolnav și nătâng,
Dar nu pot decât să plâng

Viorica Lăzărescu.

APOSTOLUL

Un geniu renumit al antichității, Pliniu cel Bătrân, vorbind de destinul omului, spune: „În timp ce natura a adus pe lume toate animalele provăzute cu tot ce le trebue, înbrăcate, înarmate, conduse de un instinct care nu le înșeală niciodată, acelaș natură, mai vitregă față de om, l-a aruncat gol, pe pământul gol“.

Și mai departe același, adaugă: „Această ființă — omul — chemat să comande celorlalte, intră în viață.... plângând“.

Cu toată vitregia naturii, omul s'a trudit și a reușit să corăspundă menirii pentru care a fost creiat, — să comande tuturor făpturilor. Mijlocul care i-a înlesnit aceasta, a fost mințea, iar cultivarea și îmbogățirea ei se face prin școală, în primul rând.

Învățătura se poate dobândi în tot cursul vieții, dar timpul cel mai potrivit de învățat corespunde epocii copilăriei.

Zilele acestea, porțile școlii, închise de aproape trei luni, se dau laoparte, împinse de lumea nevinovată și sgomotoasă a copiilor, — oamenii de mâine. Ei cer arma cu care vor birui greul de mai târziu; Învățătorul—apostolul —îi așteaptă cu drag, în prag. De acum înainte, el e părintele lor. Inceputul anului școlar e un nou prilej de griji pentru el. Aveavor micuții ce le trebue ca să poată învăța? De multe ori, — de foarte multe ori, — nu. Totuș el trebue să facă treabă.

Fiindcă, atunci când elevul — pentru motive binecuvântate, poate — răspunde prin tăcere.... d. revizor nu se uită la el, ci la învățător.

Munca învățătorului diferă mult de a altora. Un profesor secundar poate spune discipolului cu lecția nepregătită: „Treci la loc“, sau: „du-te de păzește porcii lui tat'tău“; Învățătorului însă nu-i îngăduit aceasta. Dacă lecția n'a reușit deodată, lucrul să la dela capăt. Numai după ce cunoștințele predate au fost prinse, se trece înainte. Altfel nu, căci ar însemna să înclădească pe nisip. Așa muncește un dascăl!

Asta o știu prea puțini și n'o știu acei cari îi aruncă în sarcină

răspunderea tuturor relexor de cari suferă societatea decăzută de azi. E în adevăr curios cum după judecata, — desigur strâmtă, — a unora, dacă ne bălăcim în criza morală de azi, dacă minciuna șade... cu Vodă la masă, dacă trăim în cea mai neagră sărăcie pe cel mai mănăs pământ, vinovatul e el, învățătorul, fiindcă... nu face educația necesară tineretului. Uită detractorii lui, că elevul scăpat depe băncile școlii, intră într'o lume care nu-i așa cum și-o închipuia el, lume în care trăiește fiecare cum poate, — indiferent de mijloace.

Atâta bărfire ar putea fi un motiv de descurajare. Totuși el merge înainte. Singura-i mulțumire sufletească o formează conștiința datoriei implinite.

Amărât apostol! Tu ai auzit că pe cel ce-a avut năcaz, D-zeu, l-a făcut învățător. N'ai fi crezut, dar acum o vezi. Ai amețit lumea cu pretențiile tale! Te superi că simbria ți-e prea mică? Ți-se pare! Nu uita că ești apostol și.... apostolii Domnului nu primeau nici-o plată pentru învățătura lor. Dacă tu ai uitat asta, domnii tăi o știu! Te mai superi că ești trimis dela Ad-ția financiară la percepător, de aci înapoi la Ad-ție și în sfârșit, de aci gol acasă? Mai rabdă: țara n'are!

Ție rușine că-ți ies picioarele prin ghetă și că pălăria ți s'a decolorat spălând-o și întorcând-o de 2—3 ori și pe față și pe dos? Nu fii fudul! Apostolii de altă dată umblau desculți și cu capul gol.... Spui că ai vrea să citești și tu câte o revistă, câte o carte? Nu-i nevoe! Nu știu câți din apostolii lui Iisus știau măcar să se iscălească!

Mai spui că ai copii cari trebuesc crescuți?

Domnul să-i aibă în sfânta lui pază!...

Nu uita niciun moment că ești... apostol și că răsplata muncii tale va fi vecinică, însă în viața... de apoi!

Până atunci, rabdă; cât de mult, căci numai cine rabdă, se mântuește.

Gh. Lascateu

cul poporului, evident că ea nu numai că e produsul tuturor contrazicerilor de idei și concepțiuni, ci e totodată și izvorul tuturor frământărilor sociale, influențând în mod automatic asupra voinței individuale și apoi asupra voinței colective. În fruntea acestor triste argumente de viață politică dela noi, pășesc decorate ambițiile, ura și plzma dintre fruntașii politici cu hrană constantă de „certuri zilnice“ între partidele politice, între frate și prieten, intoxicând spirital, violând liniștea societăților și împiedecând prosperarea și fericirea Statului. O luptă continuă cu tot ce e posibil și imposibil după putere între câteva persoane ce stau pe creditul cetățenilor în frunte, o hârțuială permanentă pentru un mandat între dornicii de a parveni pe spinarea naivilor, iată ce e politica de azi la noi.

Evident că selecționarea fruntașilor

de către creditori și purificarea elementelor ce compun partidul alături de analiza valorilor sufletești demne pentru mandatul de deputat, ar da roade și foloase incalculabile pentru țară. Concordarea neînțelegerilor și echilibrarea credințelor politice ar urma în mod firesc, alimentând toate forțele de siguranță reală și de rezistență solidă a tuturor societăților sociale, sugrumând pe cele secrete existente sau în formațiune și prin armonizarea manifestațiilor politice chibzuite ar înviora, crescând în liniște, prosperarea și fericirea României.

Nu mă îndoiesc că mulți — mai ales cei cu experiență veche în a trage sfori în politică, în primul rând în interes propriu și apoi abia, după împrerurări, și în interesul partidului, — vor zămbi clasificând drept „utopie“ cele de mai sus. Acestora le răspund: Nu numai că această profesiune vă împiedecă de a insufla o viață nouă,

mai bună României, dar în acelaș vreme, suferind de atrofie intelectuală, distrugeți, în mare număr, partea cea mai bună a neamului nostru și prin munca aceasta răriți rândurile bărbatilor dornici să continue marea operă a țării noastre și sarcina grea și spinoasă pe care au de a o îndeplini față de urmași și față de viitor.

Așa dar redobândim încodată convingerea nestrămutată asupra faptului că *realitățile politice în Stat sunt și rămân produsul muncii spirituale a unor oameni*, pe care îl putem numi agenți de efectuare, și că *cum sunt acești oameni așa sunt și realitățile sociale-politice*. Iar acești oameni nefiind anonimi se impure cumpănirea valorilor lor morale, însă fără ură și patimă și în acelaș vreme fără amenajarea și ascunderea diferitelor acte și deprinderi urâte. Și deoarece valoarea șefului și a fruntașilor determină activitatea și funcțiunea politică a între-

gului partid cercetarea acestor valori se impuse în primul rând, altfel ar rămâne pe nedepin lămurită structura și compoziția partidelor politice, unde e sediul acelor ce trebue să răspundă la aspirațiunile mulțimei și să satisfacă interesele mari ale Statului.

Numai în felul acesta procedând putem distinge valorile realităților politice și social-economice, putem contribui la clarificarea concepțiunilor noastre asupra adevăratelor motive de patime, ambiții pismă și ură de persoane și de continuă ceartă dintre partidele politice, câștigând apoi convingerea dacă mai poate, sau numai poate, pretinde credite și încrederea cetățenilor șeful de partid politic și fruntașii, care compun statul major.

Evident că nu putem începe această examinare fără aprecierea apriori a valorii „claselor sociale“ pe care să basează și cari încredințază mandatul politic-social partidelor politice. Dar

Rânduri pentru maghiari.

Nimic nu-l mai josnic decât omul ce se tăvăleşte în însuși patimile sale și n'are altceva înainte mai bun, decât ura înversunată asupra vecinului, alături de gândul ce nu mai știe de căile dreptății și păcii.

Aruncat din patimă în patimă, svârcolindu-se în neputință, se agată de orice gând rău, apucă căile, din vorbe curse, din fapte mârșavii și devenind parazit suge liniștit, până ce o mână nevăzută îl taie din rădăcini.

Și nimic nu-l mai nobil, decât omul ce și-a pus în gând să înfrâneze patimile, să-și călăuzească pornirile și să-și facă din viață, un rai pământesc.

Și în lupta vieții, mil și mii de oameni se svârcolesc, trecând unii peste alții, urându-se, spionându-se și împrietenindu-se pentru o bucată de pâine

Popoare întregi se nrâsc cu privrea, se spionează, se clevesc și se bucură de durerea altora. Nici unul nu dă nici unul nu lasă. Și totuși deasupra capriciilor și forței, e o putere divină, ce împarte bunurile, după cântarul dreptății.

Noi n'am avut parte decât de lupte, de stăpâniri și de furtisaguri. O lume de popoare au trecut peste noi, ne-au eșit la drumul mare și ne-au luat până și pâinea copiilor.

Ungurii ce astăzi frunzăresc în școală, istoria românilor, n'au decât să se minuneze de viața noastră și să-și facă o dreaptă și înțeleaptă judecată: *Românul este făcut să nu plară chiar de ar trece peste dânsul furia lumii întregi.*

Îngăduința noastră a trecut peste toate așteptările și nici când n'am profitat de slăbiciunea dușmanului nostru. Am știut că românul e făcut să învingă.

Am cunoscut calea dreaptă și astăzi când ne-am strâns laolaltă, căutăm să uităm trecutul nostru plin de suferință.

S'o spună Ungurii! nu se simt ca la dânsii acasă și nu găsesc în noi, niște adevărați prieteni, ce se căsănesc să-i facă mulțumiți în casa noastră?

Au doar școli unde învață în limba lor. Au biserici, unde se pot ruga cum vor și au drepturi și datorii ca și noi.

Pot fi funcționari, pot fi profesori, pot fi orice vor, fără ca nimeni să-i ceară altceva decât conștiințozitate.

Mai mult. Duși poate de firea Românilor ce știe să se ridice, guvernul nostru, trecând peste nevoile noastre, rupând din puținul nostru și închizând ochii la toate rănilile noastre după război, a luat o măsură, neașteptată nici de unghur.

Toți funcționari unguri, ce n'au depus jurământul de credință, vor primi pensia și pe cei zece ani din urmă.

cu valoarea morală, conștiința politică și puterea de inițiativă a claselor noastre sociale, diferând foarte aproportional de la grupare la grupare să înțeleagă lesne că înlăturarea răului și înlocuirea sa cu „binele” se poate câștiga numai prin chibzuirea muncă de eliminare a tuturor parvențiilor din viața politică.

Cum de 10 ani de zile constatăm din activitatea partidelor noastre politice că ele nu numai că sunt absolut incapabile de îndeplinire această grea muncă de chirurgie socială, de regenerarea societății noastre din ghiarele desfrâului moral, — pe care partidele politice ni l-au aruncat pe spinare fără nici un strop de rușine, lăsându-se corupte toate de dușmanii noștri de moarte, jidani, ce în toată țara, ajutați de politicieni, zi cu zi sporesc și cresc îmbogățindu-se și întărindu-se din toate punctele de vedere, în vreme ce românii scad și sărăcesc, — dar ele mai fiind incapabile și de a merge pe picioare

și închipule oriși cine, câtă sumă se varsă acuma în punga unghurilor, ce au fost și poate ne sunt dușmani, dacă socotim numărul lor de peste 1000.

Amintesc în treacă că măsura aceasta, a scandalizat pe mulți români, ce ne cunoșteau greutățile dar la urma urmelor s'au obișnuit, așteptând să-i vadă pe unguri mulțumiți. Dar și-ai găsit! Poporul acesta unghur făcut să fie turbulent, nu se astâmpără.

Zlarele ne bârlesc, asemănându-ne de barbari și agățându-se de orice nimicuri.

Toate cuconetele și îngubații fac niște mofturi, de-ți vine să-l ei de guler și să-l arunci peste graniță. Și sunt sigur că s'ar ruga, să nu-i trimitem în ratul lor pământesc!

Jandarmi lor, schingiuiesc pe românii de dincolo, într'un mod barbar. Un învățător trecut de aici, la părinții lui, a fost bătut până la sânge. Ce cruzime și ce josnicie să se răzbuze un popor, pe un biet învățător!

„Allo, Buda-Pesta” din Radio ne face să credem că avem de-a face cu cel mai mare bălcu din lume, unde s'au adunat toate panoramele și comicările.

Propaganda pentru revizuirea tratatelor și chestiunea optanților, a făcut să aducă zâmbete pe buze și să se facă de răs.

„Cum să arătăm harta nouă, copiilor noștri?” Ar fi zis un orator unghur la Liga naționaliilor. Cum? Mai au nevoie de hartă, când ei pot arăta Europeii. și apoi ca să fie mai siguri, să plece de pe aici, într'un pământ al făgăduinții, făuriindu-și o altă țară. Tot au venit din Asia și s'au obișnuit cu faga, pe cai luți ca rândunelele!

Dar noi, dorim ca maghiarimea să se liniștească, să vadă în noi tovarăși și să aibă încredere. Să nu se lase târâți de vorbele meșteșugite a grofilor, cărora nu le convine noua lor situație! Unde sunt palatele și castelele cu atâta viață fără grijă!

Să se uite la vecini sârbi și să se gândească că se prea poate să ne vină și nouă dracii! Ce nu face omul în casa lui!

Să se alătore de sufletul nostru și noi care urmărim fericirea țării, vom fi bucuroși, că se simțesc bine la noi.

Și apoi să se gândească orice maghiar, că-i greu și peste puterile unui popor și-a întregii lumi, să se deslege vraja poetului.

„Viitor de aur, România are
Și prevăd prin secolii, a ei înălțare.”

GH. ATANASIU

**Rugăm pe toți onorații
noștri abonați să-și achite
de urgență abonamentul.**

proprii, e un adevărat noroc și o mângâitoare nădejde constantă pentru țară și poporul nostru faptul că deasupra noastră veghează, ca un mare sfânt, o mișcare curat națională, armata națională a tuturor românilor, reprezentată prin Liga Apărării Naționale Creștine, — care nu e partid politic, — de sub președinția marelui luptător național și cu adevărat apostol național al neamului românesc, profesorul universitar din Iași Alexandru C. Cuza, ce de 40 de ani luptă ca un Hrist împotriva neamului pariz tar jidani, ce întunecând pe plaiurile noastre strămoșești soarele național a românilor nu numai că ne fură razele sale binefacătoare și încălzitoare dar ne suge și vîlaga și mîduva din oase cu ajutorul partidelor politice toate jidănite, care însă mâine, — țărâtimea noastră din ce în ce mai mult deșteptată de această mișcare națională din nepăsura de conștiință politică, — toate vor cădea în brațele acestei ar-

Mizerabila situație a plugarului român în toamna anului 1929.

Voiu arăta în cifre, cât de grozavă este starea bietului plugar român, pe urma guvernării partidelor politice.

În județul Arad s'au vândut de către oamenii strămtorați de bani, pentru dări, pentru camete și pentru alte lipsuri arzătoare

pereche de opinci	200
" " " " " "	600
" " " " " "	1400
1 kgr. de zahăr	40
1 pălărie	200
1 pachet de bumbac	400
1 stâncen de lemne	1400

Aceste cifre oglindesc cum nu se poate mai limpede, felul criminal cum este exploatată, sau jefuită nația de către Jidani — cu îngăduința — partidelor politice. Acest neam blăstămat (neamul jidoves) ocrotit fiind și de guvernul de azi cumpără cu prețuri de batjocură produsele țaranului român, pentru ca să îi vîndă, cu prețuri grozav de urcate, mărfurile fabricate, de care are plugarul nevoie.

Am zis că pricina acestei stări de sărăcie este și guvernul Maniu-Mihalache. Să explic pentru ce și guvernul de azi este de vină, că produsele plugarului n'au preț, iar cele fabricate sunt nespuse de scumpe.

Guvernul, prin taxele de transport și prin taxele de vamă face ca prețul mărfurilor să se urce sau să scadă. Dacă transportul bucatelor și al vitelor ar fi ieftin, iar trecerea prin vamă a acestor produse ar fi scutit de taxe, prețul lor ar crește, căci țările streine, cum sunt Austria, Cehia și Germania, care au lipsă de aceste articole de hrană le-ar plăti bine. Dacă transportul e scump și taxele de vamă se încasează de către stat, pentru bucatele și vitele ce trimitem peste hotare, atunci cumpărătorii streini plătesc prost produsele țaranului — cum se întâmplă azi.

Cu mărfurile fabricate se întâmplă la fel. Dacă guvernul ar șterge taxele de vamă la mărfurile de prima necesitate plugarului român, atunci streinătatea ne-ar trimite tot felul de mărfuri cu prețuri eftine. În acest caz am putea cumpăra o pereche de

100 kgr. grâu cu	400 Lei
100 kgr. orz și ovăș cu	300 Lei
100 kgr. porumb nou,	
nedesfăcut cu	150 Lei.

Vitele au un preț la fel de scăzut ca și bucatele.

În schimb țaranul român trebuie să plătească pentru o

opinci cu	100 Lei
" " " " " "	300
" " " " " "	700
1 kgr. de zahăr cu	18
o pălărie cu	100
un pachet de bumbac cu	200
și așa mai de	parte.

opinci cu 100 Lei, una de bocanci cu 300 una de cisme cu 700, 1 kgr. de zahăr cu 18, o pălărie cu 100 un pachet de bumbac cu 200 Lei și așa mai de parte.

Cerem guvernelor noastre să se îngrijească de îmbunătățirea stării materiale a plugarului român — făcând ca produsele lui să aibă preț, iar mărfurile de care el are nevoie să fie eftine, și de bună calitate. Această înlesnire se poate ajunge prin ieftinirea transportului și prin ștergerea taxelor vamale la export pentru produsele plugarului, și la import pentru mărfurile de care are el neapărată nevoie.

Să știți iubii cititori, că guvernul are această putere, de a vă îmbunătăți sau de a vă înrăutăți starea materială.

Repetăți și dvoastră cu stăruință această cerere, iar eu voiu arăta într'un articol viitor, care este interesul guvernanților din partidele politice să sprijinească pe Jidani în paguba țaranului român.

Stefan Peneș — Cluj.

Glume.

Pofta vine mâncând. Dar vine mai ales când nu mîncăni nimic.

In loc să dormi, măgarule, mai bine ai asculta spune profesorul.

Păi tocmai fiindcă ascultam am adormit, domnule profesor!

Zilele trecute am dat mâna cu unu și mi-a mărit impozitul, spunea că sunt om cu dare de mîna.

Chelner îți dau bacșișul înainte, ca să-mi dai un sfat: cum să mînc eu bine?

Chelnerul, încet confidențial.
Să vă duceți la alt restaurant!

Ce trebuie să faci ca să ai totdeauna mînille albe?

Nimic!

Bunico închide odată ochii!
De ce drăguțule?

Pentru că spunea tata: când bunica va închide ochii, căpătăm o grămadă de bani!

Se vorbește, d-le profesor, că d-ta ești stăpîn pe toate limbile Europei!

Da, numai pe limba nevastă mele nu's stăpîn.

După un accident de automobil cu 2 morți, judecătorul întreabă pe șofer: dar pentru Dzeu unde-i duceai de mîna așa repede? șoferul răspunde liniștit: pe lumea cealaltă!

mate naționale. spre fericirea, înflorirea și întărirea scumpei noastre Români.

Credincios acestel convingeri însoțită de bunele speranțe că toți fiii țării care pun iubirea de țară și de neam mai presus de orice mă vor urma, — completând ce ni-a scăpat, perfecționând ce am spus sărac, îndreptând ce am văzut cu reduse speranțe de îndreptare și neconținut îndemnând de a scoate din întuneric la lumină bogatele comori sufletești a țărâtimei și de a desgrota indiferențele, din toate straturile intelectuale, față de rănille și durerile de azi a neamului nostru. — trimite în Lume această modestă lucrare, având ca singură țintă: „Prospezarea și consolidarea României-Mari”.

(Va urma)

**Toți abonații, cari nu-și achită
abonamentele, vor fi împrocuați!**

Se zice:

Că în primul an după fâurirea României Mari, bageamă ca o urmare a domniei „Consiliului Dirigent” a apărut un ordin conform cărui minoritarul pot susține școlii proprii confesionale. Mai târziu însă — sub dl. ministru Dr. Angelescu — s'a votat o lege a instrucțiunii, prin care s'au abrogat toate ordinele anterioare, de mai înainte.

Și totuși iată ce se întâmplă în comuna Sebiș j. Arad.

Ungurii reformați, nu se știe cum, abia acum le-a venit în gând să îndrăznească ca fără nici o autorizație să deschidă o școală a lor, deocamdată cu un învățător.

Despre această procedură necuvincioasă — obraznică, natural, a fost încunoștințat de bunii români și Revizorul școlar din Arad, care a delegat pe dl. subrevizor Pagubă să facă o anchetă la fața locului.

Dl. Pagubă, neputându-l-se arăta nici o autorizație din partea bisericii ref. pentru deschiderea școlii, ca bun român, a dispus închiderea ei. Preotul ref. la început se codea dar în fine totuși a cedat, temându-se de sigilarea oficială a edificiului.

Și atunci iată că apare un domnșor, apărător nechemat al ungarilor. Știi cine? Fratele Dr. Petica care a fost funcționar de stat, primpretor în Sebiș, iar azi face pe avocatul (deși nu știi să fie înscris în barou.) și care când a fost întrebat de dl. subrevizor Pagubă că în ce calitate pledează pentru cauza școlii reformate a răspuns:

„Că este interesat întrucât el a făcut cererea pentru deschiderea școlii etc. Era de față și dl. dir. școlar Radu.

Adecă iată-l pe funcționarul de stat de eri, pe doctorul primpretor Petică, cela cu jidanii din Valea Deznei, azi apărând și susținând o cauză vădit contrară intereselor statului.

Lumea rea mai șoptește că chiar fostul primpretor ar fi adus la cunoștința reformărilor respectivului ordin, de care altfel ei nici habar n'ar fi avut. Acest svon noi nu-l credem, fiindcă nu-l putem crede atât de ingrat și inconștient, nu pe românul, ci pe fostul funcționar de stat, primpretorul Petică!

Că în foarte multe școli primare nu se găsește harta României, mapa Țării, ca să se poată explica elevilor hotarele și vecinii patriei noastre scumpe! Aceasta-i mare rușine!

Dar oare aceea nu-i rușine că mulți dintre românii noștri n'au în casa lor în locuința lor nici o icoană sf., nici un tablou ori lucră de mână românească ci tot felul de pornografii și alte bazaconii străine jidovești!

Și atunci dacă nu ne cunoaștem oare datorința de români? Dacă n'avem conștiința națională este de mirat că nu simțim nici lipsa hărților țării noastre.

Conducătorii de azi ai neamului nostru sunt nevrednici! Speranța ne este în cei de mâine, în generația viitoare!

Că în urma aplicării noii legi a contabilității, statului cât și a activării încasării impozitelor, situația tezaurului începe să fie înfloritoare, iar dl. ministru de finanțe bazat pe această stare a ordonat tuturor administrațiilor să achite salariile funcționarilor la prima zi a fiecărei luni în formă de anticipație. Bine ar fi să fie așa, dar par'că ne vine să fim „Toma”! Și totuși se prea poate ca deja în luna curentă să nu se mai dea la 20 ci la 1 a lunii viitoare salariile.

Acesta ar fi în adevăr un mare avantajul Vă dați seama?!

Că în raul bolșevic din Rusia condus de perclunați numai dracii și filii lui Iuda pot trăi, dar creștinii sunt persecutați și masacrați în chipul cel mai barbar.

Așa povestesc pasagerii sosii cu vapoarele în portul Constanța că și în prezent din cauza suferințelor insuportabile și fiindcă sbririi jidani revirează toată recolta pentru armata roșie, s'au răsculat țărani din Caucaz contra regimului sovietic.

Intreagă populația satelor răsculate, cu mic cu mare și femei și copii, a fost măcelărită.

Că Silviu Hulbăr fost funcționar al băncii „Victoria” care a defraudat(?) peste 700.000 lei și a dispărut din țară în zilele trecute, ar fi fost zărit în Budapesta.

Par'că văd că o să pue mâna pe el și atunci „în zadar fugiși în lumea largă”.

Că în orașul Gloscow (Anglia) o femeie căreia îi plăcea să se îmbrace bărbătește nu de mult s'a căsătorit cu o altă fată după ce a primit și învoiala părinților fetel. S'au mutat apoi în altă parte a țării și au trăit fericiți.

Peste 3 ani tata fetel o întâlnește pe fata lui preumblându-se pe stradă cu altă fată care semăna foarte mult cu bărbatul, care o luase în căsătorie. Luându-l de scurt s'a aflat adevărul și bărbatul — fată deși trăia bine fericit cu soția lui, fiindcă peste zi lucra în fabrică îmbrăcat bărbătește, iar seara se îmbrăca femeeste și ajuta la lucrul casnic, totuși a fost dat în judecată, pentrucă s'a căsătorit prin înșalătorie.

Că jidanașul Panait Istrati „bietul poet al șezuturilor deflorate” ar fi primit autorizație dela dl. Valda ca să fie o conferință în București în ziua de 6 Oct. Lumea bună sperează că se vor găsi încă români în București și acela desigur nu vor da din nou ocaziune lui Istrati să ne injure și verbal, publice, căci destul își bate joc de țara și neamul nostru în murdările lui articole, apărute în ziarele străine.

Iată d. e. ce scria mai nou despre cele întâmplate la Lupeni, constatate într-o anchetă, făcută la fața locului tot din grația dlui ministru de interne: „La Lupeni n'a fost o potolire a unei revolte, ci o vânătoare de oameni. Autoritățile au băut până la ziua și au dat de băut la soldați. Un prefect beat a tras cel dintâu după sunarea goanei. S'au impresurat minierii și au fost măcelăriți fără să li se dea puțința de a fugi; apoi când au reușit să fugă, s'au luat grănicerimea după ei, beată de vin și de sânge”.

Un astfel de părlit ar trebui luat de gât și târât până la graniță și dat peste ea, sau aruncat în Marea Neagră..

CINEMA CENTRAL:

Str. Russu Șirleanu.

Cavalerul Saharei

În rolurile principale:

Galnic Krafteemó, A. Veidt

CINEMA ELIT:

Pădurița Orașului.

Spionul din Odessa

În rolurile principale:

Gary Cooper Evelyn Brent

ROMÂNII!

Comandați tot felul de mobile: frumoase, solide și eficiente numai dela

GHEORGHE BARNĂ

ATELIER DE TAMPLĂRIE

ARAD, STR. OITUZ 129

Locuința Piața Catedralei Nr. 9

Literează mobile în oricare parte a țării!

Informațiuni.

Să nu uitați că toamna din anul acesta va fi lungă și frumoasă iar iarna, care va începe abia pela Crăciun va fi grea.

† Cu adâncă durere vestim trecerea la cele eterne a bunului nostru prieten Milente Rad din comuna Drau.

Dzeu sf. să-l așeze în locul dreptilor, căci a fost bun român și bun creștin !!

Nu știu cine este „prăpădit” mai mare jidanul Wolf Zsiga cărciumar din Drau, care în zile de sărbătoare vinde răchile în ascuns țărănilor uitați de sine, sau sătenii, cari în loc să cerceteze sf. biserică se ascund în cărciuma jidanului și beau toată ziulica și sărăcia ce o mai au, uitând că bietele neveste și copiii tot așteaptă și să uită în calea bărbatului și a tatălui lor să vie să „prânzească”.

Jidanul trebuie aspru pedepsit, iar pe bețivani să-i mănânce rușinea satului.

În Anglia se construiește o aeronavă mare cu 14 motoare. În ea vor putea călători în cea mai ideală tihneală 400 persoane. O adevărată locuință în aer.

Dir. gen. a C. F. R. a prelungit până la 1 Noembrie dreptul funcționarilor publici de a putea călători cu reducerile avute de 50% pe C. F. R.

Bolșevicii jidani din Rusia au șters ziua Domnului, Dumineca. Au modificat călendarul rămânând adecă anul împărțit numai în luni dar nu și în săptămâni. Iată cum lucrează filii lui Satana, și Dne! ce dureros va fi răsunată crima aceasta comisă față de întreg creștinismul. Vai și amar de ticălosul de popor din care se trag călăii creștinilor!

Nu-i departe ziua răsplătiri.

Onorații noștri cetitori sunt rugați să ia la cunoștință că „întepătura” apărută în ziar referitoare la o dirijoară de cor mixt nu le privește pe conducătorii sau conducătorii de cor din Arad, prin urmare nu poate fi vorba nici de coriști ori coristele de sub conducerea lor.

Dl. ministru Mihalache nu de mult la un banchet, a afirmat că „în partidul nostru nimeni nu se îmbuibă! O Dne! Dne! ce suflet nobil are dl. Mihalache! dar oare ce s'ar întâmpla dacă s'ar face un control al averilor partizanilor d-sale, și s'ar constata cât erau acelea de mici la începutul regimului și cât sunt de mari azi, stare „de o fată”.

Cunoaștem noi partizani, cari s'au îmbuibat și până erau în opoziție și cari nu credem să se fi cumințit nici în ultimul timp!

Renumitul scrietor maghiar Domokos Balázs a scris o carte despre viața și faptele eroului național Avram Iancu, în care îl înfățișează în culorile cele mai frumoase.

Iată că se găsește și printre compatrioții maghiari oameni de treabă, cetățeni loiali, cari merită toate considerațiunile noastre.

Arabil au declarat boicot contra-jidanilor în Palestina. Ei spun: da? vă trebuie țară mare, bogată și frumoasă? foarte bine, poftim și lucrați, faceți-o, dar așa nu merge ca noi să lucrăm să fim sclavii voștri iar voi să vă îndopați cu sângele nostru ca lipitorile..

Boicot contra jidanilor! și pe lîgi l-a apucat tremuriciu, căci lor nu le place să lucreze, numai să exploateze!

Bugetul armatei franceze pe anul viitor s'a fixat și aprobat la 5¹/₂ miliarde franci francezi ceea ce face cam 50 miliarde lei, adecă mai mult decât în treg bugetul țării noastre.

Faimosul șef de gară Valcal, cu care ne-am ocupat de atâtea ori în ziar, din cauza potlogărilor comise de el, în fine a fost pus în disponibilitate de comisia de disciplină cfr. din Timișoara.

S'a meritat soartea; acum va veni altul la rând!

Cine poate crede că Sârbii vecini și aliații noștri tratează în adevăr barbar pe frații noștri din Jugoslavia. Azi mâne nu vom mai avea nici o școală ori biserică ci toate vor fi închise ca cele din Macedonia. Apoi în valea Timocului d. e. este pedepsit cu asprime românul la care s'ar găsi o carte românească, fie ea și de rugăciuni. În Banatul sârbesc românii le merge cu mult mai rău decât pe timpul Ungurilor.

Și știți de ce se pot întâmpla toate aceste crime? Numai pentrucă ei s'au convins că față de minoritatea română se poate comite totul, de oare ce România nu-și va ridica niciodată glasul să protesteze și să ceară un tratament mai omenos pentru conașionali ei.

În Basarabia nu departe de Chișinău se află o comună formată din coloniști veniți din Dobrogea după război, fiindcă vetrele lor au fost devastate.

Sunt oameni foarte pacinici și foarte originali în ce privește unele obiceiuri de ale lor. Așa d. e. nu se rad — bărbieresc niciodată, sunt foarte religioși, au o fire blândă nu se ceartă niciodată, mănâncă în comun, trăesc câte 2—3 familii într-o clădire cu 4—5 camere. Când se căsătorește o fată sau un flăcău atunci contribuie fiecare egal la înzestrare.

Când cineva dintre ei este lenș nevoind să lucreze, atunci este exclus din cercul lor. I se dă mâncare separat și nu este reprimat în societate numai după ce face jurământ că se va îndrpta.

Nimenea nu trăește separat, iată deci că acesta este un fel de comunism în mic, dar un comunism ideal, de folos tuturor celor harnici.

Dl. ministru Răducanu, care a cercetat acel sat a rămas foarte mulțumit de cele constatate.

Dr. Emil Colbazi

medic primar la spitalul de stat. Fost prim asistent în facultatea de medicină din Cluj. Consultează pentru boli de piele, păr și venerice.

Arad, Bulevardul Carol 67, între orele 2—5, 7—8 d. a.

Biroul „CONCORDAT” BUCUREȘTI 2,

— B-dul Basarab Nr. 48 —

Autorizat de Tribunal, execută conștiincios orice chestiune administrativă, comercială, financiară, etc. etc. etc. Mijlocește orice afacere în Capitală. Onorar după tarif și învoială. Adăogați marcă de răspuns, la orice scrisoare. 1—15.

Dr. Dumitru Cosma

medic-inspector general
Arad: Piața Catedralei Nr. 7.
CONSULT. dela 10--12 a. m. și dela 3--5 p. m.
Boli interne, de piele și de nervi.
APARAT RONTGEN.